

Józef Stanisław Kosacki (1909-1990)

Absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej i Szkoły Podchorążych Rezerwy Saperów. Do wybuchu wojny pracował jako Kierownik Działu Wzmacniaków Państwowego Instytutu Telekomunikacyjnego. We wrześniu 1939 roku jako ochotnik zgłosił się do wojska i wszedł w skład grupy Technicznej w Oddziale Specjalnym Łączności - brał udział w uruchomieniu radiostacji Warszawa II. Po kampanii 1939 roku przedostał się do Wielkiej Brytanii tam rozpoczął służbę w Centrum Wyszukolenia Łączności. Od 1943 roku jako konstruktor i kierownik kontroli jakości pracował w Wojskowej Wytwórni Łączności w Londynie.

Śmierć rotmistrza Stanisława Górskiego i kaprała Stanisława Stasiaka na polu minowym była impulsem do rozwinięcia swojego dawnego przedwojennego pomysłu wykorzystania fal radiowych do wykrywania znajdujących się w ziemi przedmiotów metalowych. Kolejne trzy miesiące doświadczeń, prób i udoskonalień przybrały kształt ostatecznego prototypu wykrywacza min. Po dalszych testach, eksperymentach i konkursach brytyjskiego Ministerstwa Zaopatrzenia, wykrywacz min Kosackiego „Polish Mine Detector” wygrał konkurencję z sześcioma projektami konstruktorów brytyjskich.

By jak najszybciej trafił na front i pomógł aliantom, wykrywacz nie został opatentowany - nieodpłatnie przekazano go Brytyjczykom. Po raz pierwszy na szerszą skalę polską konstrukcję wykorzystano w 1942 roku w czasie bitwy pod El Alamein. Dzięki użyciu 500 urządzeń wojska brytyjskie błyskawicznie wykonały przejścia w niemieckich polach minowych i obeszyły pozycję przeciwnika – po pewnych modyfikacjach wykrywacz stosowany był w wielu armiach aż do lat 90. XX wieku

Po zakończeniu wojny w 1947 roku powrócił do kraju. Pracował naukowo na Wojskowej Akademii Technicznej, Politechnice Warszawskiej, Uniwersytecie Warszawskim. Ponadto pracował w Instytucie Badań Jądrowych w Świerku.